

absolut paatrængende nødvendigt, at der deroppe bliver gjort noget for at forhindre den meget stærke Tilsanding, som finder Sted i Løbet af kort Tid. Hvorvidt det, der her foreslaas, er tilstrækkeligt, kan jeg ikke have nogen Mening om, men da alle Parter ere enige om det Forslag, som her foreligger, vil jeg meget anbefale dette Forslags hurtige Fremme og Vedtagelse.

Carstensen: Jeg skal tillade mig at gøre den ganske korte Bemærkning, at selvfølgelig er en enkelt Mole ikke tilstrækkelig til Frembringelsen af en Havn, men en Mole som den foreslaaede, der føres ud til det dybe Vand, hvor Sanddriften ikke er saa stærk, vil i hvert Tilfælde give Beskyttelse under de fleste nordlige og vestlige Vinde og derved faa en stor Betydning. Derhos maa det erindres, at Gilleleje Havn er den eneste Havn paa Nordsiden af Sjælland mellem Sundet og Issefjorden, og da hele Befolkningen der er henvist til denne Havn, er der al mulig Opfordring til at følge Forslaget. Skulde det vise sig, at Molen er af en saadan Betydning, at den kan sikre mod Tilsanding, tvivler jeg ikke om, at Regeringen vil skynde sig at fremsætte Forslag om Havnens fuldstændige Fuldendelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaam. m.

(Forslaget findes i Tillæg C., Sp. 959).

Sagen sattes under Forhandling.

Landbrugsministeren (A. Hage): Dette Lovforslag er fremsat i forrige Samling den 11te Oktober 1898 i det andet Ting. Det fremkom som Følge af, at Staten ved Bevilling paa Finansloven havde overtaget Frisenvold Laksegaard, som i en Række af Aar havde været i Privateje, og derved tillige var kommen i Besiddelse af det Privilegium, der fulgte med Laksegaarden.

Dette Privilegium har været en Del om-disputeret, og der har været forskellige Processer om dets Forstaaelse, men ved Højesteretsdom af 27de November 1889 er det fastslaaet, at Privilegiet maa forstaaas saaledes, at vedkommende Laksegaard har Ret til at fordre Hovedstrømløbet fra Udbyhøj til Laksegaarden holdt aabent for Fiskenes Opgang og særlig til at modsætte sig, at der i samme drives Fiskeri af andre, som ikke dertil maatte have særlig Adkomst, paa en saadan Maade eller med saadanne Redskaber, at Fiskenes Opgang til Laksegaarden derved vilde hindres eller hemmes. Det ses deraf, at Eneretten ikke skal forstaaas saaledes, at Laksegaarden har Eneret til alt Fiskeri, men dens Ret bestaar i, at den kan forbyde, at der bruges Redskaber, som hindre Laksens Opgang til Laksegaarden. Forholdene havde allerede tidligere i en længere Aarrække været aldeles utilfredsstillende, da vedkommende Ejer ikke har kunnet hævde sit Privilegium, fordi der dertil fordredes en stor Stab af Betjente, som han ikke havde Raad til at holde, navnlig da det viste sig, at Indtægten af Laksegaarden blev ringere og ringere, fordi Laksenes Mængde tog af, hvilket jo var naturligt paa Grund af de stadige Overgreb, der fandt Sted fra uberegtigedes Side. Det var af disse Grunde, Staten overtog Laksegaarden. Allerede tidligere havde der været nedsat en Række Kommissioner, som skulde stille Forslag om, hvorledes Forholdene burde ordnes. Den sidste Kommission afgav i 1896 en Betænkning, hvori der udtaltes om disse Forhold, at der herved i Aarenes Løb var fremkaldt en Tilstand, der ikke alene var ødelæggende for Ejeren, men tillige nedbrydende for den Respekt, der bør være til Stede for de gældende Love og de trufne Retsafgørelser, ligesom den endelig har bevirket, at Fiskeriet af Laks og Ørred utvivlsomt er i stærk Tilbagegang, idet det udøves uden Hensyn til Fredningsbestemmelserne og uden Hensyn til, hvad Fiskebestanden kan taale. Jeg tror, det var fuldt berettiget, hvad Kommissionen udtalte, og det peger stærkt hen paa, at der bør og maa ske en Forandring i saa Henseende. Det erkendes sikkert ogsaa fra alle Sider, at Tilstanden var en saadan, at der maatte ske en Forandring, og at Forandringen ganske naturligt maatte ske derved, at Staten overtog Privilegiet. — Men naar man saa skulde til at bestemme, hvorledes Forholdene fremtidig skulde ordnes, vare Meningerne meget delte, og det er ogsaa af den Grund, at det har været